

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrišnjega praznika izide prihodnji list v soboto dné 9. septembra 1893.

Caveatis!

Pa kakor sem že rekel: Vodniku je bilo prvo vera, zveličanje ljudij, božje kraljestvo; jezik mu je bil le sredstvo. Vera, katero je on pred 100 leti oznanjeval, je še danes tista in se ni spremenila, koliko pa se je že jezik spremenil teh 100 let. Glejte, dasi je Vodnik za svoj čas bolj čisto in pravilno slovenščino govoril, kot njegovi drugovi v duhovskem stanu, je pa vendar njegov jezik tako pomanjkljiv, da bi se vsi smejali, če bi danes jest k vam v njegovi slovenščini govoril: Je pač taka: Glavni namen je vedno tisti: kraljestvo božje, zveličanje duš; jezik pa se lahko spreminja in se je res že tudi skoraj da preveč spremenil.

(Cerkveni govor g. župnika Ažmana na pri Vodnikovi slavnosti dne 27. avgusta 1893 na Koprivniku.)

Hvaležni moramo biti Gorjanskemu g. župniku, da nam je koncem svojega označenega govora, priobčenega in pohvaljenega v „Slovenču“ s toliko iskrenostjo, razkril narodnostne nazore tiste stranke, kateri se prišteva tudi on. Dokazal nam je s tem, da se je železni roki naših internacionalnih verskih reformatorjev že posrečilo, za najmanj 300 let nazaj potisniti duševni nivó tistih slovenskih duhovnikov, ki so se jim slepo vdali. Gosp. župnika Ažmana versko-politični nazori so resnično zanimivi in mi jih najtopleje priporočamo v presojo tistim, katerim se oči še niso odprle. Žalibog, da so tudi zelo žalostni ti nazori! Na treh krajih naglašajo se v tem govoru, da je jezik le sredstvo za razširjevanje vere — in drugega nič. Kadar je izpolnil to svojo nalogo — pa mej staro železo z njim in pregrešen je po teh nazorih vsak boj za materni jezik v posvetne svrhe. Poklica duhovnika Vodnika ni moči ločiti od poklica pesnika Vodnika in ne iz pregrešne ljubezni do naroda in domovine pel je Vodnik svoje domorodne in okrogle, temveč izključno in neposredno le v slavo Božjo. Taki nazori niso profaniranje vere, sevedane. Vsak drug smoter bil bi pregrešen in le zato je gladil in pilil

Vodnik jezik slovenski, da je narodu v „lepši skledi“ podajal večno hrano. Saj je jezik samo sredstvo! Stalno literarno vrednost imajo tedaj le slovenske molitvene knjižice, z vso posvetno literaturo, ki ni neposredno sredstvo za „razširjevanje vere“, pa v ogenj, tako kakor nas je učil pokojni Dagarin žalostnega spomina. Kaj nas briga posvetni kulturni poklic vsakega naroda. Trubar in Dalmatin bila sta tudi z narodnega in slovenskega stališča le „zapeljivca ljudstva v pravem pomenu“ (verba ipsissima g. Ažmana!) in kedo se bo pri tem pač brigal za historično-logično malenkost, da bi najbrže tudi Vodnika ne imeli, da mu nista gladila poti tudi Trubar in Dalmatin. Nadalje povedal je g. župnik Ažman svojim vernim poslušalcem, kakor čitamo v „Slovenču“, tudi še, da bi Vodnik globoko vzdihnil, ako bi slišal in videl, kako se danes v njegovem jeziku „spodkopuje veljava duhovnom, škofom in papežu, kako se vera in cerkveni obredi smešijo“ in konečno priporočal je govornik kot jedino sredstvo za časno in posvetno rešitev naroda, da se nepogojno in ne gledé na neumne posvetne politične nazore drži vseh „od Boga mu poslanih duhovnih vodnikov“ — in naj se pišejo tudi za Flappe ali Kahne. Saj je jezik le sredstvo in konečno ni nikjer zapisano, da mora biti to sredstvo ravno slovenski jezik. Ako se v njem preveč greši, proč z njim.

Tak program nam je torej v spomin stoletnice Koprivniške fare razvila naša Missia-Mahničeva stranka. Vsaka resna polemika zoper take nazore bila bi pač bob v steno in odveč bi bilo tudi opozorenje, da je od tega programa do narodnega indiferentizma le še jeden korak, kakor je bil tudi le jeden korak za učence Goriškega proroka od verske gorečnosti do srednjeveškega fanatizma. A pozabi smo vendar-le hoteli iztrgati to slovesno propoved slovenskega duhovnika koncem 19. stoletja v dokaz, da je na taki podlagi žalibog nemogoča vsaka sprava. Cur pacem nollimus? Quia periculosa, quia pernicioza est, quia esse non potest! To-le torej v odgovor takim propovednikom: Na milost in nemilost ne moremo izdati svojega jezika tistemu od Boga poklicanemu vodniku, ki v kršni

Istri z bičem iztirava iz cerkve slovanščino in slovenščino, kakor je to moral organ Missia-Mahničeve stranke sam priznati v svoji 203. številki z dne 5. t. m. in tudi tistemu ne, ki onstran Karavank pri vsaki priliki dokazuje, da smatra nemški jezik mnogo prikladnejim „sredstvom sv. vere“, nego slovenski. Hic Rhodus vama, ki hočete biti nasledniki Vodnikov. Še nekaj časa tako naprej in skoro boste imeli prav, da je vera v nevarnosti. Znamenja se že kažejo. Mi to obžalujemo, ker želimo iz dna srca, da bi narod slovenski v isti veri, katera ga je tolažila v dolgih stoletjih trpljenja, doživel in živel tudi srečne dni. A apostoli nestrpnega fanatizma ga ne bodo dovedli do te sreče, kakor še niso nobenega naroda in zgolj sredstvo, zgolj „lepa skleda“ v rokah takih internacionalnih fanatikov naš mili slovenski jezik ne bo. Za to ga Vodnik ni pilil in gladil. Zatorej caveatis vi, ki ste poklicani ohraniti narodu dragoceni zaklad vere očetov. Ne slepite naroda v službi nekrščanskega cerkvenega despotizma in tja obrnite svoje orožje, kjer rušijo vaši tovariši sami zaupanje v svoj verski poklic. In nad lastno hišo ne razdirajte strehe! Caveatis!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. septembra.

Katoliški centrum.

Že večkrat smo gledé nasvetovane ustanovitve katoliškega centra dokazovali, da vlada v tem oziru načelno nasprotstvo mej „Slovencem“ in drugimi katoliškimi listi. Navedli smo mnenje „Čeha“, glasila Praškega nadškofa, kateri je odločno odklonil centrum in jasno izrekel, da ga snujejo sovražniki Slovanov. Danes navedimo sodbo „Grazer Volksblatt“, kateremu najbrž ne bo nihče odrekal katoliškega mišljenja. Tudi ta list je zoper nasvetovano ustanovitev katoliškega centra ter pravi, da že imamo centrum in to da je Hohenwartov klub. Liberalci sovražijo Hohenwartov klub za to dosti bolj kakor krščanske socialiste, ker stoji na eminentno krščanskih načelih. Končno pravi list, da se morejo za ustanovitev katoliškega centra ogrevati samo tisti elementi, ki hočejo konservativce — nemške narod-

LISTEK.

Erna.

Izvirna novela. — Spisal L. a. j. o. š.

(Konec.)

Blizu vasi je bil majhen gradič, lastnina bogatega velikomestnega tovarnarja Turnerja, ki je leto za letom prihajal za malo mesecev na svoje posestvo. Prišel je tudi to leto, z njim pa tudi njegova soproga, dvoje otrok in gouvernanta Erna, lepa, plavalosa i modrooka Nemka. Obdarila jo je narava v svo telesno lepoto, a dala ji trdo srce, ki je hrepenelo le po uživanji, laskanji in lepodonečih frazah Očarala je marsikoga, ogrela nikogar.

Ko jo je Janko prvokrat ogledal, polastilo se ga je neko tuje čustvo, bil je kakor omamljen.

Kmalu za tem se je z njo tudi osebno seznanil; na Turnerjevo povabilo je prišel v grad in tu ga je grajščak predstavil Erni. Ta čas je pomenljivo pristavil: „A varujte svoje srce, razloga imate dovolj.“

„Gospod Turner se izvoli šaliti“, odgovorila je Erna smehljaje, a natančen opazovalec bi bil videl, da je Erna pri Turnerjevih besedah za hip

obledela; le ona je vedela, da v njegovih na videz laskajočih besedah tiči vse kaj drugega, nego poklon.

Prvemu pohodu sledili so drugi. Priljublil se je Janko Turnerju, povšeči mu je bilo njegovo moško obnašanje, njegovi nepokvarjeni idealni nazori o življenji.

Janko še slutil ni, da ga v grad ne vleče tolikanj grajščakova prijaznost, marveč lepa Erna. In ko je nekega dne čul iz njenih ust sladke besede: „Da, ljubim Te, Tvoja sem“, menil je, da se je zemlja v raj spremenila. Kako lepo je bilo tisto poletje! Lepše so cvetele cvetlice, milejše prepevale ptice; bil je neizmerno srečen, cel svet pritisnil bi na srce, največjemu sovražniku odpustil gorje, — da mu je sploh kateri kako gorje napravil. Bila je to njegova prva čista ljubezen, ona ljubezen, ki prenaša vse, odpusti vse, da vse, ona ljubezen, ki cvete le jedenkrat; če vsahne, ne povrne se več. Sanjal je le o Erni, mislil le na njo. Čut ljubezni prevzel ga je popolnoma. Tako prijazen in ljubezniv ni bil nikdar, ko ta čas. Ker se je čutil sam srečnega, osrečiti je hotel i druge. Srečni Janko! Kako težko je pričakoval ure, da se snideta z ljubljeno Erno v vrtnem zatišji, menjajoč poljub za poljubom. Veselil se je pretečenega, veselil prihodnjega dne,

dnevi so mu bežali ko ure. Prašal ni, kaj bo iz tega, čutil je le, da ljubi in da je ljubjen.

Necga dne pa pride gosposk mesten gizdalin, bogat postopač, kakeršnih je v večjih mestih na izbero. Preširno je gledal na Jankota, laskal se Erni, govoril tako fino izbrano, tako vse drugače nego Janko. Čudno se je temu zdelo, da njegova — Erna tako pozorno posluša to „mestno ničlo“, kakor ga je imenoval. Malo nevoljen se je vrnil domov. A prišlo je še hujše. Erna postala je hladna, dan za dnevom hladnejša, dan za dnevom se je bolj smijala praznim poklonom gizdalinskega barona. — Jankota je pričela mučiti ljubosumnost; polastil se ga je dvom. O neopaznem trenutku zašepeta Erni: „Jutri zvečer v vrtni lopi“. Odgovora ni dobil, kajti baron je segel vmes z jednim onih poklonov, ki zgačejo ušesa, mamijo razum — a srca ne ogrevajo.

Grajščak je bil natančen, a tih opazovalec. Spoznal je kmalu, da je mej Jankotom in Erno neka tajna zveza, prišel je na sled njuni ljubezni, a dobro poznajoč Erno, dejal je nekoč, kakor v šali: „Gospodična Erna! Igra s človeškim srcem je ne-hvaležna — zapušta nam le kes in žalovanje.“ Erna je hotela nekaj odvrniti, a Turner je ni poslušal, pričel je drugo govoriti.

* * *

povsem neresnična. Sodi se, da so jo raznesli tisti politiki, kateri bi radi izposlovali odstop Carnotov. Včeraj je Carnot predsedoval ministerskemu svetu, zbranemu v Fontainebleau.

Metz 6. septembra. Pri obedu, na kateri bila povabljena civilna oblastva, zahvalil se je cesar za prijazni vzprejem, rekši, da prirejene mu ovacije potrjujejo, da so Lotarinžani srečni in zadovoljni ter umevajo, kaj je storiti v korist državi. Zedinjena Nemčija jamči mir. Lotarinžani so Nemci in hočejo to ostati. Cesar napil Alzaciji in Lotaringiji in njihovim prebivalcem.

London 6. septembra. „Times“ javlja, da je Anglija izgubila v Aziji jako mnogo svojega upliva. Angleška podjetja v Sijamu so bila opuščena, ker mir v deželi ni zajamčen. Kinezi se pripravljajo za eventualni boj in francoski zapovednik v Saigou je prosil pomoči.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

5. septembra.

Pri **Maltai**: Dr. Hausenbaum, Stemm iz Prage. — Hertler, Jeller, Schaffer iz Gradca. — Mailänder iz Beljaka. — Jahoda, Barich, Berger, Braun z Dunaja. — Krauer iz Dolenje Vasi. — Klument iz Brna. — Lahn iz Berlin. — Šuklje iz St. Jurja. — Mayr iz Zagreba. — Vitez pl. Maravič iz Pulja. — Dr. Micula iz Zadra.

Pri **Slonu**: Liebel, Appel, Grünwald, Leskovic z Dunaja. — Janežič, Möller, Dawid, Pincherle iz Trsta. — Krainc iz Ilirske Bistrice. — Presel iz Gorice. — Fischer z Budimpešte. — Huber iz Sv. Lucije.

Pri **avstrijskem cesarju**: Sing iz Gradca. — Nučič iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Presslini iz Trsta. — Congalir iz Celovca.

Pri **južnem kolodvoru**: Dr. Novotny z Dunaja. — Weingatti, Pihler, Prinz, Mehl iz Gradca. — Bertelič iz Lupelj.

Umri so v Ljubljani:

4. septembra: Alojz Garafol, delavčev sin, 3 leta, Tržaška cesta št. 28, škrlatica. — Ivanka Knez, delavčeva hči, 14 dni, Tesarske ulice št. 3, črvesni katar. — Marija Dular, usmiljena sestra, 24 let, Kravja dolina št. 11, jetika.

5. septembra: Jakob Hribernik, krojač, 33 let, Ulica na Grad št. 12, otrpnenje pljuč.

V deželni bolnici:

1. septembra: Jernej Bajk, delavec, 48 let, Sepsis. — Martin Jurič, izvošček, 44 let, vnetica prsne mreže.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
5. sept.	7. zjutraj	740.1 mm.	7.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.3 mm.	19.6° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	738.4 mm.	13.6° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 13.6°, za 2.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 6 septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	97.15	97.85
Srebrna renta	96.90	97.05
Zlata renta	119.10	119.25
4% kronska renta	96.70	96.70
Akcije narodne banke	98.20	98.30
Kreditne akcije	335.50	335.50
London	126.00	126.10
Napol.	9.97 1/2	9.97 1/2
C. kr. cekini	5.96	5.96
Nemške marke	61.72 1/2	61.72 1/2
Italijanske lire	45.05	45.05
Papirnat rubelj	1.30 1/2	1.30 1/2

Dné 5. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	—
Ogerska zlata renta 4%	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122	25
Kreditne srečke po 100 gld.	195	25
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	243	—

Deček

14 do 16 let star, dobi dober zaslužek.
Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (897—3)

Šolskega slugo in hišnika

išče vodstvo I. mestne deške ljudske šole v Ljubljani. — Osozni oglasi se vzprejema od 12. septembra dalje v vodstveni pisarni v šolskem poslopju v Poljskih ulicah. (914)

Večjo množino tirolskega in dolenskega

vina (874—4)

le pristno blago — ponuja po primerno niski ceni v posodah od 50 litrov više

Jos. Paulin v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Na najnovejši in najboljši način umetne (694—19)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombiranja in vse zobne operacije. — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarkega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Naše najboljše in najcenejše toiletno milo je:

Doering-ovo milo s sovo.

Dobiva se povsod po 30 kr. kom. d.

Da se polt ohrani lepa in da mladostno izgledaš

to se doseže z vsakdanjo uporabo v kakovosti neprokošenega Doering-ovega mila s sovo.

To milo je tako ugodno, čisto in strogo nevtrarno, da se z njim more ubraniti ono, kar prouzučujejo druga razjedljiva mila, ki v sebi, sodružijo solajko: da postane polt rdeča ali bakrena, da omlahne ali pregledaj zvone, ali pa da po umivanju peče ali se razteguje.

Kdor se hoče ogniti tem pojavom, odnosno kvarnim nasledkom, kupuj za svojo toiletto

Doering-ovo milo s sovo, najboljšo milo na svetu.

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Wien, I., Lugeck Nr. 3.

Samo še malo časa tukaj.

Na cesarja Jožefa trgu.

Karla Gabriela

veliki svetovnoznani

panoptikum in anatomiški muzej.

Velikanska razstava

umetnin, ki se doslej tu še niso videli, in sicer ceroplastičkih (iz voska), slikarskih in kiparskih in iz tvorilne mehanike.

Najnovejše, kar se je doslej podajalo v tem genuu.

Priznana največja in najbogatejša razstava te vrste, ki potuje po svetu.

Več kot 1000 števil.

Razstava je v nalašč za to zgrajeni, več kot 600 kvadratnih metrov obsežni lopi ter jo čarobno razsvetljuje kakih 200 plinovih lučk.

Odprta vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Panoptikum pristopen je za gospe, gospode in otroke, anatomični muzej pa le za odrasle osebe. (839—18)

Vsak torek in petek popoldne (izvzemši praznike)

dan za dame.

Znižane cene: Vstopnina za panoptikum samo 10 kr., za oboje oddelka in za posebni kabinet 20 kr., voiaiki do narednika plačajo 10 kr.

! Razprodaja !

Zaradi preselitve, ki se vrši v kratkem, prodajam (889—3)

po znatno znižanih cenah stenske ure in ure z nihalom.

Proseč mnogobrojnega poseta z velespoštovanjem

FRAN ČUDEN, urar

Slonove ulice

pozneje

Glavni trg, nasproti mestni hiši.

Izborna proti boleznim železcu Štajerska Najboljša svežina pijača

Rogaška deželna kiselina

Tempeljska in Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrcvita polnitev v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vrelca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini; v Ljubljani v vedno sveži napolnjeni v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu, ter v lekarnah. (398—6)

naše toplice za dolgo vrsto let v zakup vzeti ter je dandanašnjim zahtevam primerno modernizovati. Modernizovane dolenske toplice imajo pa svojo zagotovljeno bodočnost. Zagotavlja jim bodočnost — se ve da pri pravi neobhodno potrebni reklami, — prvič istinito izborna lečnost, drugič romantična, krasna lega, tretjič dolenska železnica. Te bodočnosti se hočejo naši nemškutarji okoristiti in da bodo Toplice tudi dobro fruktificirali, gospodarsko in politično, o tem ni dvoma.

In zato je pač na mestu naše misleče, za narod čisto ljubezen v srcu noseče inteligentno občinstvo na ta moment opozoriti. Končati pa hočem te vrstice z dvema vprašanji: 1.) Ali bi ne bilo mogoče, da naš slavni deželni zbor sklene, naj vzame dežela naše dolenske toplice za primerno vrsto let v zakup ter je proti primerni amortizacijski kvoti modernizuje? 2.) Ali bi ne bilo mogoče, da za slučaj nereslizovanja prvega vprašanja to stori skupina narodnih premožnjakov, da se osnuje akcijska družba? Može, katerim srce za našo sveto narodno stvar bije, pretresujte tu stavljeni vprašanji in ukrenite pravo. Ne dopustite, da postanejo naše dolenske Toplice fort bližnje Kočevske nemške trdnjave. Zanimci vam bodo hvaležni, hvaležen vam bode pa tudi ves današnji rod.

Iz Nabrežine, 2. septembra. [Izv. dopis.] (Koncert pevskega društva „Nabrežina“.) Koncert se je vršil na lepo okičenem dvorišču gosp. S. Zaharije, došlece je pozdravil predsednik društva gosp. župan Ign. Tance, mej sosedno gospodo, katere ni bilo ravno veliko, ker se je zبالa slabega vremena, zapazili smo: blag. gosp. drž. poslancu Nabergoju, dr. Sancina, več drugih odličnih Tržaških rodoljubov, dekana z Devina, domačega župnika, in več drugih narodnih duhovnikov, skladatelja Volariča, dra. Kotnika iz Ljubljane i. t. d. — Ko se je malo polegel šum in vrišč ljudstva, imel je gosp. And. Gabršček, urednik „Soče“, slavnostni govor, alikal nam je boj našega naroda proti usiljenemu tujstvu, in več minut trajajoče ploskanje je pokazalo, da je narod besede govornikove dobro razumel. Nato so nastopili pevci pod vodstvom g. pevovodje Josipa Čerina, uradnika tukajšnje železniške postaje in tako izborno peli, da se lahko društvo marsikakemu drugemu pevskega društvu v vzgled postavi. Posebno krasno so zveneli zvoki pesmi: „Buči morje Adrijansko“, in nepevci smo rekli: bilo si — in boš slovensko. Koncem koncerta poklonila so Nabrežinska dekleta gosp. pevovodji krasen lovorjev venec, katerega res zasluži brezmejnja njegova požrtvovalnost. Vsak časek porabi za pouk in vežbanje pevskega društva. Bodi mu tu srčna hvala in zagotovilo, da so mu Nabrežinci iskreno hvaležni. Po njemu je pesem slovenska, pesem domača oživila in razpršila meglo italijanizma. — Po koncertu razvila se je prava ljudska veselica. Koncertni prostor se je brzo spremenil v plesišče in tu se je mladina veselila mladega življenja — nikari ji kratiti veselja. Tudi iz bližnjih gostila zveneli so glasovi petja, v županovi gostilni pelo je pevsko društvo „Hajdrih“ s Proseka, vitez Nabergoj pa je pobiral narodov — Cirilo-Methodijski

je s smrtjo, huda vročinska bolezen pretela je uničiti mlado življenje — a je ni. Čez več tednov je Janko toliko okreval, da je zapustil bolniško posteljo. Zdelo se mu je, da je svet ves drugačen, da solnce nima več one svetlobe, ko prej, da cvetlice ne cveto več tako, kakor so pred njegovo boleznijo cvetele. Siromak! Svet si je ostal jednak, a Jankotovo srce se je spremenilo, sprejemalo ni več utisov z ono živahnostjo ko nekdanj. — Postal je molčeč, zamišljen, ogibal se družbe, sosebno ženskam. Počasi se mu je srčna rana zacelila, a popolnoma nikdar, udarec je bil prehud — popokale so srčne strune. Upal ni ničesar več, ne od življenja, ne od ljudij, njegovo zaupanje ga je minulo. Iz živahnega, ljubeznivega, odkritosrčnega človeka — napravila je ženska koketerija molčečega, neupljiivega, sarkastičnega pesimista, razdrobila mu z neusmiljeno roko njegove ideale, uničila njegovo srečo tako, da mu je bilo življenje le težko breme, katerega se je mislil čestokrat samovoljno zuebiti, a njegova trdna vera, njegovi nazori o samomoru so mu branili pretrgati si nit življenja. Leta so mu tekla, a brez veselja, brez zadovoljnosti. Samotaril je, kakor puščavnik brez brige za to, karkoli se je okoli njega godilo, vedno trpeč, vedno čuteč nasledke prevare. — In tudi danes, — ko mu je obraz naguban, osiveli njegovi lasje, ko mu srce ne bije

davek; tako so hitro minule ure in prišel je za sosedno gospodo čas odhoda. — Upamo, da nas slavno pevsko društvo kmalu zopet razveseli s kakim koncertom, ker to je tu prava ljudska veselica, pravi slovenski tabor, s tem se narod zbuja iz stoletnega spanja, postaja zaveden in ponosen. — Za veseljem pride žalost. Te dni preminul je občestlani restavrater železniške postaje gosp. Josip Büswirth. Ni bil sicer naše korenine, toda značaj, kakeršnih se malo najde, bil je podpornik in ud vseh slovenskih društev, čitalnice, hranilnega i posojilnega in tudi pevskega društva. V nedeljo bil je še pri koncertu in se radoval napredku ljubljenega društva, v ponedeljek ga je pa v Trstu kap zadela. Na grobu mu je hvaležno pevsko društvo zadnji pozdrav zapelo: „Nad zvezdami — se zopet vidimo“. N. v m. p. J. M.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Danes se je mudil v Ljubljani sloveči ruski jezikoslovec vseučiliški profesor v Derptu dr. Baudouin de Courtenay na pota iz Beneške Slovenije. — Vseučiliški profesor gosp. Špiro Brusina, pravi član jugoslovanske akademije in direktor narodnega muzeja v Zagrebu, ki se je, očaran po krasoti naše kronovine, mudil mesec dnij na Gorenjskem, prispel je sinoči v Ljubljano, kjer ostane več dnij v namen, da pregleda deželni muzej in natanko preučí neke zoološko-paleontološke domače zbirke. — Dvorni svetnik Josip Zencovich, predsednik trgovinskega in pomorskega sodišča v Trstu, dobil je povodom svojega upokojenja viteški križ Leopoldovega reda.

— („Radogoj“) je pristopil kot ustanovnik gospod Gregor Kržič, sodnik v pokoju v Ljubljani, z doneskom 100 kron. — Živio zavedni in požrtvovalni rodoljub!

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Iz Mozirja vzprejelo je uredništvo našega lista danes 101 krono, katero vsoto sta nabrali vrli rodoljubkinji gg. Ana Lipold in Ana Blaž mej tamošnjimi rodoljubi in rodoljubkinjami pod geslom „Vse za ohranjenje naše narodnosti!“ Slava jim! Darovali so: Po 5 kron: g. Ivan Lipold, čitalnica Mozirska in g. Jožef Pirš; po 4 krone: gg. Ana Blaž, Anton Aškerc, Franjo Praprotnik in Jožef Zehelj; po 3 krone: gg. Alojzij Goričar, Karlo Tribuč, Matija Frece; po 2 kroni: gg. Rudolf Goričar, Leopold Goričar, Neimenovan, Ivan Tribuč, Fani Goričar, Anton Kussmann, Marko Lipold, Anton Turnšek, Feliks Tribuč, Ana pl. Lipold, Janez Brence, Ana Lipold, Terezija del Negro, Antonija Elorjandič; po 1 krono: gg. Neimenovan, Ivan Klemenčič, Matilda Tribuč, Franjo Žuža, Mica Goričar, Anton Jeraj, Franjo Jeraj, Makso Turnšek, Vatroslav Smodiš, Joža Dolinar, Josipina Blaž, Janez Tratnik, Silvester Šentjure, Roza, Anton Goričar, Franjo Goričar, Matija Cesar, Ivan Veit, Mihael Kramšek, Franjo Marčinko, Pavla Tribuč, Anton Elender, Mica Hielberger, Sofija Tribuč, Ivan Lehki, Jakob Omladič, Terezija Hielberger,

tako burno ko kedaj, tudi sedaj ni pozabil svojega gorja — in ga ne bo, dokler . . .“

Obmolknil je. Ana je tiho ihté poslušala — uganila je kmalu, da je Janko — strije sam.

„In — kje je Erna?“

„Baronov zakon ni bil srečen. Živela sta vsak po svoje, a oba razkošno. Ker je Erna vedno koketovala z drugimi, začel jo je baron zanemarjati, slednjič se je udal igri, dve leti po svoji poroki zaigral je vse svoje imetje v Monte Carlo, — a sebe pa usmrtil. Erna je šla mej svet, imela je še dobro glavnicu — svojo lepoto. A tudi ta jo je minula. Vedno niže in niže je padala; slednjič je — pred malimi leti — umrla v Dunajski ubožni bolnišnici. — Zadnjikrat sem jo videl na Dunaji; pridružila se je trojici ljudskih pevcev, ki za majhno plačilo v gostilnah in kavarnah popevajo. Erna me ni spoznala, a jaz ujo takoj, ostavil sem gostilno in mesto ter se povrnil domov.

„Strije, odpusti“. Ana je klečala pred Lokarjem ter solznih očij molila roki proti njemu.

„Vstani Ana, vse Ti odpuščam, ker vem, da je Tvoje kesanje resnično — in ker sem prepričan, da ne boš nikdar pozabila, kar sem Ti danes povedal. Ako bi Ti pa kedaj prišla skušnjava igrati se s kom, takrat se spomni Jankota in nauka, ki Ti ga daje: „Srce človeško ni igrača.“

Ivan Klemenak, Jakob Koren, Makso Konečnik, Matija Kajbič, Marko Slatinšek. Živile rodoljubne darovalke in darovalci in njih nasledniki!

— (Program tridnevne biciklističke slavnosti,) ki se bode vršila v Ljubljani dné 8., 9. in 10. t. m., je sledeči: V petek 8. t. m. ob 9. uri zvečer prijateljski shod pri Hafnerju. — V soboto 9. t. m. predpoludne ogledavanje mesta, na to skupen obed pri Hafnerju. Ob 2. uri popoldne izlet k Alešu na Posavje. Zvečer ob 7. uri odborova seja, ob 8. uri občni zbor hrvatsko-slovenske zaveze, ob 9. uri slavnostni komers. V nedeljo ob 9. uri predpoludne zajutrek na Spodnjem Rožniku, ob 11. uri slavnostni korzo. Popoldne skupen obed pri Hafnerju, popoldne ob 4. uri dirka kluba slovenskih biciklistov na progí Št. Vid-Koslerjeva pivarna, v kateri svira Bleška kopališka godba. — Radi velike dirke Zagreb-Ljubljana je še omeniti, da dojdejo prvi dirkači okolu 5. ure na večer v Ljubljano. Cilj je pri sv. Krištofu, centrala pa v kavarni Evropa, kjer se bodo na črni tabli objavljali telegrami iz različnih kontrolnih stacij. — Korzo vrši se od Spodnjega Rožnika, preko Tržaške, Rimske, Emonske ceste, Trubarjevih ulic, Št. Jakobskega, Starega in Glavnega trga, Špitalskih, Gledališnih ulic, Kongresnega trga, Šelenburgovih ulic, Dunajske ceste na južni kolodvor in od tod po Resljevi cesti k Hafnerju. — V slučajih slabega vremena bode v nedeljo mestu popoldne pri Koslerju, zvečer pri Hafnerju koncert. Dirka pa se vrši pri vsakem vremenu.

— (Državni izpiti za gozdarje) bodo letos pri c. kr. namestništvu v Grádci in pri c. kr. deželni vladi v Celovci, katerima se bodo odredili tudi dotični kandidatje s Kranjskega.

— („Železniško bralno in napredovalno izobraževalno društvo“) se zove novo društvo, katero so osnovali železniški prometni služabniki (sprevodniki itd.) Pravila so se že predložila v potrjenje. Namen društva je, pospeševati duševne in materialne interese svojih članov, ter jih izobraževati v slovstvu, petji itd. in dajati tudi v posebnih slučajih podpore.

— (Glas iz občinstva.) V daljšem dopisu nam toži prijatelj lista o nekaterih nedostatkih, ki se nahajajo v severnem delu „nove Ljubljane“, na sv. Martina cesti. Niti slavni magistrat, niti odbor za olepšavo mesta se dozdej nista dosti menila za ta konec mesta. Cesta je v slabem stanu ali pa posuta z debelim okroglim kamenjem, v suhem vremenu silno prašna, v mokrem pa istotako blatna. Kupi blata časih leže po cele tedne. Navzlic prošnji šestih hišnih posestnikov ni niti jedne svetilke. Po zimi se za odvažanje snega tudi ne stori mnogo. Za hišami nad cesto je sicer neka pešpot, ki pa je tudi zelo zanemarjena in spodkopana. Na te okolnosti opozarja dopisnik odbor za olepšavo mesta, proseč, da se ne skrbi samo za velike ceste in za sredino mesta, nego tudi za druge kraje, kjer je velika potreba, da se kaj stori.

— (Nove poštné znamke.) V kratkem se bodo izdajale nove poštné znamke, ki se bodo uporabljale pri doplačilih na taka pisma, katera niso prav nič ali ne dovolj frankovana. Tiskale se bodo znamke po 1, 3, 5, 10, 20 in 50 novč. Barvo imajo vse jednako, temnorujavo in v sredi veliko tiskano številko, obliko pa navadno poštnih znamk.

— (Dolenska železnica.) Na vsej progí mej Ljubljano in Kočevjem se izvršujejo marljivo zadnja dela in vozijo v to svrhu že 14 dni vlaki, ki prevažajo vse potrebno za posamične postaje. Na državnem kolodvoru bodo razširjevalna dela tudi skoraj dogotovljena in bodo do odločenega časa otvoritve dolenske železnice vsi potrebni novi prostori že pripravljani.

— (Za Slomšekovo 100letnico,) to je za l. 1900, ko bode 100 let, ko se je naš slavni vladika in domoljub v Ponikvi rodil, delajo slovenski učitelji že zdaj priprave, kakor poročá „Domovina“. Pri učiteljskem zboru „Zaveze“ v Mariboru volil se je v ta namen poseben odsek, obstoječ iz gg.: H. Schreiner, ravnatelj Mariborski (predsednik), prof. Koprivnik, prof. dr. Bezjak, urednik Nerat, nadučitelj Praprotnik in Podobnik, ravnatelj Lapajne, nadučitelj Krajnik in učitelj Dimnik. Naloga tega odseka bi bila: izdati do takrat znanstveno oceno Slomškovih pedagoških del in izmej Slomškovih spisov izbrati ter izdati njegove mladinske spise. Ob jednem hoče nabirati v podporo pedagoških pisateljev „Slomškov zaklad“, kateremu bi

služila v temelj od Ptujkega učiteljskega društva v jednaki namen že nabrana svota.

— (Veselica v Litiji) bode jutri v petek, dne 8. septembra 1893 l., v prostorih gosp. Oblaka. Vzpored: 1.) Alegorija (se ponavlja na splošno željo). 2.) „Venec narodnih pesni“, udarjajo Šmartinski tamburaši. 3.) „Jedno uro doktor“, burka v jednom dejanju. 4.) Tamburanje. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. Vstopnice se dobivajo pri gospej Svetčevi in isti večer od polu 7. ure naprej pri blagajnici. Vstopnina: Sedeži I., II. in III. vrste 40 kr., dalnje vrste 30 kr., stojišča 20 kr. Čisti dohodek prve in druge veselice obrne se za revne šolske otroke. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Novo pot mej Zatičino in Litijo) so zaznamovali sinovi g. okrajnega sodnika Jenčiča, ki so zdaj na počitnicah. Pot je dolga kake tri ure in zaznamovana z rdečo barvo, ter ima mnogo lepih razgledov na dolensko gorovje in tudi proti gorenjski strani.

— (Pri premovanju konj v Kamniku) dne 6. t. m. so dobili premije sledeči: A. Za kobile z žrebeti: Matevž Mušič iz Trzina 35 gld., Alojzij Kralj iz Loke 20 gld., Matija Ješ iz Bukovce, Anton Plahuta iz Lahovič, Miha Zmrzlikar iz Kosez, vsak po 15 gld., Franc Grad iz Beričevega in Primož Keržič iz Mengša po 1 srebrno svetinjo. B. Za mlade breje kobile: Franjo Špruk iz Tunjice 25 gld., Dijonizij Cajhen iz Depalevasi 20 gld., Jakob Skok iz Pristave 15 gld., Franc Kecelj iz Depalevasi in Andrej Mejač iz Kaplevasi po 1 srebrno svetinjo. C. Za jedno- in dveletne žrebice: Franc Konšek iz Trojane in Mihael Zmrzlikar iz Kosez, vsak po 10 gld., baron Leopold Lichtenberg iz Jabelj (ni sprejel družega denarnega darila, ter je dobil prvo svetinjo in diplomu), Janez Urh iz Vopovelj in Janez Ogrinc iz Domžal po jedno srebrno svetinjo.

— (Bralno društvo Mokronoško) priredi dne 10. t. m. združeno s podružnico družbe sv. Cirila in Metoda za Mokronog in okolico — na korist družbe sv. Cirila in Metoda veselico v prostorih gostilne „pri lipi“ s sledečim vzporedom: 1.) Nedvč: „Slovan na dan,“ poje mešani zbor. 2.) Nedvč: „Ko gledam Ti v oči,“ čveterospev. 3.) Deklamacije šolskih otrok. 4.) Kocijančič: „Siroti,“ sopran s spremljevanjem moškega zbora. 5.) „Nemški ne znajo,“ veseloigra v jednom dejanju. 6.) V. Parma: „Jedno devo le bom ljubil,“ čveterospev. 7.) Vilhar: „Na goro,“ duet s spremljevanjem glasovirja (pojeta gospici Povše in Pleškovič.) 8.) Vilhar: „Nezakonska mati,“ samospev s spremljevanjem glasovirja (poje g. Ravnikar.) 9.) Čveteroročna igra na glasovirju (igrata gospica Cirar in gospod Lozej.) 10.) Vilhar: „Kada mi zviezda,“ samospev s spremljevanjem glasovirja (poje gospica Povše.) 11.) Vilhar: „Po jezeru,“ mešani zbor. 12.) Prosta zabava. — Začetek točno ob 7. uri. Vstopnina za ude 10 kr., za neude po 20 kr. Nadplačila se hvaležno vzprejmó. K obilni udeležbi vabi najuljudneje odbor.

— (Kmetijska predavanja.) V minulem letu 1892. bilo je na Kranjskem 47 kmetijskih predavanj, namreč 33 slovenskih in 14 nemških. Predavali so deloma kmetijski potovalni učitelj, deloma pa drugi strokovnjaki.

— (Baron Rothschild na Krasu) Za nekaj časa biva veliki financier baron Albert Rothschild na Krasu, ker so mu to svetovali zdravniki. Stanuje v posebnem vlakcu, ki si ga je najel za potovanje in v katerem ima salonski vagon, spalni vagon in jeden vagon za kuhinjo. Barona spremljajo zdravnik, dva tajnika, kuhar in razni strežaji. Iz svojega premičnega stanovanja vozi se baron vsak dan v dvovprežnem vozu na razne kraje po Krasu. Pet dni bil je v Divači, zdaj pa je svojo premično palačo dal prevesti v Nabrežino, kjer ostane nekaj tednov. Star je 50 let in videti bolehen.

— (Petindvajsetletnica tabora v Žalcu.) Jutri dne 8. t. m. priredijo Žalski Slovenci v spomin 25letnice slovenskega tabora v Žalcu malo veselico s petjem, godbo, govorom in plesom v restavraciji gosp. S. Kukeca v Žalcu. Začetek ob 5. uri popoldne. K obilni udeležbi vabijo se vsi zavedni Slovenci in Slovenke.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Konjicah) zborovala bode dne 10. septembra ob 3. uri popoldne v prostorih posojilnice. Vzpored: Pozdrav predsednikov. Poročilo pregled-

nikov. Poročilo blagajnika. Volitev novega odbora. Povabljeni so vsi udje. Gostje po udih vpeljani bodo dobro došli. Odbor.

— (Izlet na Bizeljsko) prirede dne 18. t. m. vinorejci in drugi iz Ptuja in okolice. Vlak odhajal bode iz Ptuja ponoči ob pol drugi uri in se sklenil na Pragerskem z Dunajskim brzovlakom. Na Bizeljskem ogledali se bodo ondodni nasadi in ameriški vinogradi ter se bode posvetovalo o bodoči trtojeji. — Prijatelji so uljudno vabljeni.

— (Tolminsko bralno društvo) priredilo je minulo nedeljo prav zanimivo veselico, ki se je v vsakem oziru dobro obnesla. V prvič nastopili so društveni tamburaši ter izvršili svojo nalogo na splošno zadovoljnost, kar je kazalo burno odobravanje občinstva. Tamburaši in pevski zbor pod vodstvom g. Vogriča, ki se je posebno trudil za to slavnost, želi so po vsaki točki zaslužno živahno pohvalo. Igra „Servus Petelinček“ vzbujala je mnogo smeja. Po končanem vzporedu bila je prosta zabava, katero so posebno oživljali tamburaši, ter pokazali, kaj se da doseči z dobro voljo.

— („Tržaški Sokol“ in „Slovensko pevsko društvo“ v Trstu) priredita v nedeljo dne 10. t. m. na vrtu „Narodnega doma“ pri sv. Ivanu veselico, pri kateri iz prijaznosti sodeluje tamburaški zbor Svetoivanski. Vzpored obseza mešane in moške zборе, tamburanje in telovadbo „Sokola“ na orodjih in piramido. Začetek ob polu 5. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. za osebo.

— (Obsodba.) Pred Zagrebškim deželnim sodiščem (sodbeni stol) bil je v tajni obravnavi včeraj obsojen Srečko Miletič na jedno leto težke ječe zaradi hudodelstev rušenja javnega miru in žaljenja Veličanstva. Miletič je rodом iz Požege, gimnazijalni profesor v Smederevu v Srbiji, 35 let star in je zakrivil kazniva dejanja v Novi Gradiški. Ž njim zatožen je bil Bojan Jejnič iz Bosanske Gradiške, bivajoč v Novi Gradiški, ki je bil pa oproščen.

— (Sneg v avgustu.) Poslednje dni minulega meseca našli so nekateri turisti, ki so prenočili v koči na Mangartu, zjutraj od kočje pa do vrha na novo zapadel sneg. Čim višje so šli, tem več je bilo novega snega.

— (Razpisane službe.) Na dvorazredni ljudski šoli v Starem Logu je izpraznjeno drugo učiteljsko mesto z dohodki IV. plač. razreda, prostim stanovanjem in 4 sežnji drv na leto. Prošnje do 16. t. m. pri okr. šolskem svetu v Kočevju. — Na triazrednici v Zagorji je izpraznjeno drugo učiteljsko mesto z letno plačo 500 gld. (oziroma 360 gld. in prosto stanovanje.) Prošnje do dne 15. t. m. pri okr. šolskem svetu v Litiji.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Aleksij Apuhtin.) V Peterburgu umrl je v 52. letu svoje dobe po dolgi bolezni jeden izmej najbolj nadarjenih zastopnikov moderne ruske poezije Aleksij Nikolajevič Apuhtin. Njegove pod naslovom „Selske pripovedke“ okoli l. 1860 prijavljene pesmi je posebno hvalil pisatelj I. S. Turgenjev. L. 1886 pa je izšla zbirka raznih njegovih poznejših del, katere je priobčeval v raznih časopisih.

* (Odlikovanje na razstavi v Čikagu.) Izmej kiparjev, ki so bili odlikovani na svetovni razstavi v Čikagu, je pet državljanov avstro-ogerskih.

* (Iz razprave proti Rumunom v Kološvaru.) Ko se je razglasila obsodba proti Popoviču, vzkliknila je njegova soproga Avrelija: „Ne bojte se, z Rumuni je Bog!“ Ta izrek srčne in nabražene Dunajčanke, ki se tako navdušuje za narodnost svojega moža, navdušil je navzoče Rumune tako, da so kakor iz jednega grla zagrmeli: „Sestreaska Popovič!“ in pevajoč rumunsko narodno pesem „Desteptate Romana“ se polagoma razšli. Na ulici so bili razpostavljeni redarji in orožniki, a niso imeli prilike vmešavati se, ker so Rumuni v največjem redu odšli domu, s čutom narodnega ponosa v prsih.

* (Grozna osveta.) Trgovskemu pomočniku v Parizu Georgesu Ingeatu izneverila se je njegova ljubica igralka Antoinetta Chacaton in se oklenila nekega petičnega mizarja. Zapuščeni ljubovnik se je nezvesti umetnici zarotil, da se maščuje. Počakal jo je te dni pred neko kavarno, v kateri je sedela z ljubovnikom. Ko je stopila iz dvorane, jej je zapuščeni ljubovnik s sabljo z jednim samim udarcem odsekaval glavo in potem utekel.

* (Kdo se dá živega odreti?) V nekem Novojoškem listu natisnen je bil pred kratkim inserat, s katerim naznanjata dva zdravnika v Gvajakvilu v republiki Ekvador, da iščeta človeka, kateri bi se hotel — za nagrado 5000 dolarjev — podvreči „nekoliko nevarni operaciji“. Ukaželjna zdravnika sta v svojem oglasu tudi povedala, kaka je operacija, katero mislita narediti. Da bi namreč preštudirala funkcioniranje želodca, nameravata objektu preparati trebuh, izrezati luknjico v želodec in vanjo utrditi steklo, skozi katero bi mogla opazovati prebavljanje itd. Dasi je to čisto navadna vivisekcija, katera bo „objekt“ gotovo veljala življenje, oglasilo se je za razpisano nagrado 142 osob. Učenjaka sta se odločila za mladega atleta in ta je že odpotoval k svojima krvnikoma, pardon zdravnikoma.

Književnost.

— „Dijaški koledar“ za šolsko leto 1893/94, čegar prva dva letnika sta se slovenskim srednješolcem jako prikupila, dotiskal se je te dni in izide začetkom prihodnjega tedna. Vsebinska mu je tako mnogovrstna in bogata, oblika pa priročna in elegantna, da bodo slovenski dijaki brez dvoma z veseljem segli po tem najlepšem slovenskem koledarju. Cena 60 kr. je, če uvažujemo slovenske razmere, jako nizka. Za danes opozarjamo samo dijake in knjigarje na „Dijaški koledar“, čim izide, izpregovorimo o njem še kaj več.

— „Matice Slovenske“, izhajajoče v Olovcu, došel nam je peti sešitek z jako zanimljivo vsebino. V dodanem „Obzoru“ čitamo točna poročila o političnem in kulturnem gibanju vseh slovenskih narodov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lvov 7. septembra. Tukajšnji listi sklepajo iz cesarjevega govora in iz okolnosti, da se vrše vojaške vaje vzlic temu, da je vsa dotična okolica okužena po kolero, da se pripravljajo posebne, znamenite dogodbe.

Pariz 7. septembra. Clémenceau se bo popolnoma posvetil žurnalistiki in prevzame vodstvo lista „Justice“. Floquet namerava za dlje časa odpotovati v inozemstvo. General Riu, kateri je bil v Bloixu izvoljen kot socijalistiški kandidat, izstopil je iz vojske.

Bruselj 7. septembra. Kralj je včeraj odobril novo ustavo, ki zadobi pravno veljavo, čim se razglasi.

Bruselj 7. septembra. V Avendoneku nastala je v tovarni za dinamit eksplozija. Vsa tovarna in vse sosedne hiše so razrušene, mnogo oseb ubitih.

Berolin 7. septembra. Bismarck je bil včeraj tako bolan, da se je že pričakovala njegova smrt. Danes mu je odleglo; nevarnosti ni več.

Amsterdam 7. septembra. V Nizozemski je zadnje dni za kolero obolelo sedem osob, umrli dve.

London 7. septembra. V Grinsbyju obolelo 15 osob za kolero, v Hullu oboleli dve, umrla jedna osoba.

Leeds 7. septembra. Iz Farnceja se javlja, da so štrajkujoči delavci uprizorili velikanske izgrede. Ravnatelja premogokopa so grdo pretepli in ranili več drugih oseb. Ker se je bati, da nastanejo tudi v drugih krajih neredi, odposlala je vlada v Derbyshire, Nottingham in Yorkshire večje število redarjev in vojakov. Štrajkujoči delavci v Wathu užgali so vsa poslopja, lastna rudniškim podjetnikom, in so nameravali užgati tudi premogokope. Policija zaprla deset oseb. V Pontypiddu je štrajk končan.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica v Šmarji pri Jelšah šteje že čez 120 udov; od hranilnih vlog daje 4½% obresti, jemlje pa od posojil 6%.

— Generalna tovarna tarifa. Kot dopolnilo k izdaji generalne tovarne tarife z meseca januarja t. l. za avstrijske državne železnice, stopil je v veljavo z dnem 1. t. m. VIII. dodatek.

— Delniška pivovarna v Oseku. Neka Darmstadtška tvrdka namerava v Oseku osnovati delniško pivovarno z glavnico 300 000 gld. Večji del delnic hoče pridržati zase. V tej, po najnuvojšem sistemu urejeni pivovarni bi se izvarilo na leto 15.000 hektolitrov piva. Skušala bi dati občinstvu dobro in ceneno pivo in izpodrinuti ostala dražja piva.

Otročji vozički

jako elegantni, fini in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modro, sivo in olivno po 6, 7, 8, 9, 10 gld. in višje po vsaki ceni do 30 gld. — Največja zaloga najlepših trikolesnih Štefanija-vozičkov za sedeti s streho in brez strehe po 7 gld. in višje. (327-28)

ANTON OBREZA

tapecirar, v Ljubljani, Šelenburgove ulice.

Priznana najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov!

Dve meblirani sobi

se dajeta v najem, jedna večja, čedno meblirana, z razgledom na Valvazorjev trg, z dnem 1. oktobra (eventuelno tudi 15. septembra), druga manjša, z razgledom v Študentovski ulice, takoj. Več se izve v Študentovskih ulicah št. 2, v II. nadstropji, ali pa v upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Istotam vzameta se pri narodni rodbini v hrano dva učenca ali učenki

in se poizve vse natančneje ustmeno ali pa pismeno pod naslovom J. N., Ljubljana, Študentovske ulice št. 2.

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER)

pripraven v Richtrově lékárně v Praze, všeobecně známý, bolesti utišující domácí lék k mazání, jest na skladě ve většině lékáren, láhev po 1 zl. 20 kr., 70 a 40 kr. — Při kupování třeba se míti dobře na pozor a přijmouti jen láhve s ochrannou známkou „kotvou“ jakožto pravé. Ústřední zasylatelství: Richtrova lékárna „U zlatého lva“ v Praze.

(18-108)

Prodaja hiše.

V Podkloštru (Arnoldstein) na Koroskem, poleg državne železnice, se prodaja po nizki ceni hiša z osmimi sobami, kuhinjo, kletjo, hlevom, vse v dobrem stanju; hiša je prikladna za prodajalnice ali tudi za kakeršnokoli si bodi drugo obrt. — Več se izve pri lastniku M. Keržič-u v Podkloštru.

V istem kraju se dá tudi (919-1)

pekarija v najem.

Ker se sedaj dela železnica od tu v Ziljsko dolino, je čas za to jako ugoden. Več se izve ravno tam.

Krojno risanje

(risanje krojaških vzorcev)

po Vlačičevi metodi poučuje gospodična, na Dunaji izučena, za malo časa proti mali nagradi. Posebe se rišejo tudi kroji za vsak život. Konečno dobi vsaka učenka krojno polo in chagot-kroj brezplačno. Pouk je od 9. do 12. ure dopoldne in od 1. do 4. ure popoldne.

Gradišče, Hilšerjeve ulice št. 10

(895-3) pritično, na levo.

Dva komija

jeden, ki je še le dovršil učenstvo, se vzprejme v trgovino s specerijskim blagom, in sicer takoj; ravno tam se vzprejme koncem septembra še jeden komi, ki mora biti dober prodajalec, vešč slovenskemu in nemškemu jeziku in zmožen tudi za potovalca. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Dva kovaška pomagata

za izdelovanje sekir, in sicer brusnič in dober pomagat v izdelovanji sekir, dobita s 1. oktobrom t. l. delo pri Janezu Dornik-u, kovaškemu mojstru pod Zaprticami pri Kamniku, na Gorenjskem. (898-3)

Potovalni nadzornik.

„Mutual“

životna zavarovalna družba išče (869-3)

potovalnega nadzornika

za Kranjsko

ki more vstopiti takoj, pod jako ugodnimi pogoji. Le na take gospode, ki zamorejo kaj reprezentovati, ki imajo na razpolago najboljših referencij in ki so zmožni kaj storiti, se bode ozir jemal. Ponudbe glavnemu zastopništvu „MUTUALA“ v Trstu.

Za želodec.

(332-40)

Trnkoczyjev

Cognac - grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld. Slasten!

Učinkuje na želodec osvežujoče, krepljivo, vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

— Pošilja se z obratno pošto. —

Za želodec.

Dijake

vzprejme na hrano in stanovanje narodna rodovina v Ljubljani.

Natančneje izve se pri gosp. Ani Železnikar, Marije Terezije cesta št. 1.

Učenec

se vzprejme takoj v specerijski prodajalnici.

Več se izve v upravnistvu „Slov. Naroda“. (918-1)

Ana Šuklje

začne (899-2)

s poukom v glasovirji

dné 16. septembra t. l.

Vegove ulice št. 8.

Vzprejemem spretnega

odvetniškega uradnika

in pa

mundanta.

Plača po dogovoru in zmožnosti, za stenografa primerno boljša. Pevci ali telovadci imajo prednost. Nastop službe dné 15. oktobra v Postojni. Ponudbe do dné 25. septembra pod naslovom: Dr. Dragotin Treč, Celje. (917-1)

Priporočilo.

Niže podpisani posestnik

strižnice in barvarnice

sukna

na Kongresnem trgu št. 5

se p. n. občinstvu priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Prevzema v barvanje tudi staro obleko celo ali posamezno ter izvršuje točno in po najnižji ceni. (857-8)

Z odličnim spoštovanjem

A. Belič

barvarija in strižnica
Kongresni trg št. 5.

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava z ukusom bobove kave.

Sel. Kneipp

Ta kava ima zase nedoseženo prednost, da se zamore odreči kvarnemu uživanju nemešane ali z surrogati mešane bobove kave in da je moč prirediti mnogo sladnejšo, poleg tega zdravejšo in tečnejšo kavo. — Neprekošana kot primesek k navadni bobovi kavi. (417-21)

Priporoča se zlasti za gosp. otroke in bolnike.

Osobito se je čuvati slabih posnemovanj.

Dobiva se povsod — 1/2 kile po 25 kr.

Naznanilo.

Podpisanec si usoja javiti velecenjenemu p. n. občinstvu, da bo dné 10. septembra 1893 v svoji lastni hiši otvoril

restavracijo pri kolodvoru v Domžalah

in da bo točil pristna dolenjska, hrvaška in istrska vina ter stregel z izbornimi gorkimi in mrzlimi jedili.

Priporočujoč se za mnogobrojni poset

z velespoštovanjem

Jakob Jerman.

(920-1)

Št. 7758.

Razglas.

Deželni odbor kranjski razpisuje pismeno ponudbeno obravnavo gledé zgradbe

obeh predmostnih branikov in ramp za most čez Savo pri Radečah

okraja Krškega, s proračunjenim stavbinskim zneskom 28.000 gld.

Ponudbe naj se vložé

do 16. septembra 1893 do 12. ure dopoldne.

Dotični načrti, proračuni, stavbinski pogoji so na razgled pri deželni stavbinskem uradu v Ljubljani, deželni dvorec, Gosposke ulice št. 2, v navadnih uradnih urah.

Ponudbe naj se oddajo pri vložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega ter morajo biti kolekovane in zapečatené ter imeti napis na zavitku: „Ponudba za spodnjo stavbo Savskega mostu pri Radečah“. Priloži naj se jim 5% jamčevina gornjega zneska, bodi si v gotovini, v hranilničnih knjižicah, ali pa v državnih vrednostnih papirjih, ki ne presegajo imenske vrednosti.

Vsak ponudnik se mora izrecno izjaviti, da so mu znani vsi stavbinski podatki in da se pogojem podvrže. Ponudniki naj zapišejo s številkami in z besedo, koliko odstotkov odjenjajo od jednotlivih proračunjenih cen ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan in svoj lastnoročni podpis. Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svojem preudarku izbrati si podjetnika ne gledé na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali pa tudi razpisati novo obravnavo

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 25. avgusta 1893.

(879-3)